

עזרה בסנטימטרים

מכל הסענות והכרונות שהעלו בשבוע חבריה הכנסת נגד הסליווייה, דווקא הסענה ההסובה ביותר, איך שהוא, בכלל לא צץ ולא צצה.

הסענה היא — שדווקא את הדברים המעניינים ביותר שמתרחשים אצלה, שומרת הסליווייה לעצמה.

מהדורה המעניינת ביותר של הדברים המעניינים האלו היא סיפורו של אחד השמות הידועים ביותר בסליווייה, המנהל קעה רומן עם המזכירה שלו. בכך, חוזרת קצת ההיסטוריה על עצמה, כי אשתו הנוכחית היא מזכירתו לשעבר, אותה הוא נשא לאשה אחרי שהתגרש מאשתו האורגינאלית.

בכלל, מקצוע — כלל לא עתיק — הכי מושך בסליווייה היום, הוא להיות עוזרת-הפקה, ואתם, הנאלצים להסתפק כל ערב רק בראיית שמוניהן של עוזרות-ההפקה, המפיק, הבמאי וכיו"צ, על המסך — אינכם יודעים מה אתם מפסידים. כי את מה שהיו צריכים באמת להראות לכם זה את בעלות-האוב בעצמן. כולן כמעט ללא יוצא מהכלל יפהפיות מקסימות.

מה זה עוזרת-הפקה או עוזרת במאי, אתם שואלים? ובכן, מוטב שלא אתחיל להסביר לכם כאן ביותר מדי פרטים.

מכל מקום, הסטאטוס ההברתי האחרון, בחוגים מסויימים בארץ — זה לעבוד בסליווייה. וכדי להשיג סטאטוס זה, נזהרות יפהפיות מכל רחבי הארץ אל עיר-הקודש ומציפות את אנשי הצוות בברכות המל מתחילות לעזור להם, פה ושם — עד של בסוף הן זוכות לראות את שמן על המסך, והחבריה של הסליווייה, היודעים לקרוא בין השורות, יודעים לקבוע לפי גודל האותיות שבהן מופיע שמה של כל עוזרת, עד כמה היא עוזרת טובה.

הם פשוט מודדים את זה בסרגל: כל סנטימטר נוסף, פירושו עזרה רצינית יותר.

רחל מרחלת על כל העולם

רחל שוורץ

אחד השמות המרתקים ביותר, לכל דיילת, „אל-על“ שהיתה מגיעה ללונדון, היה ארנולד. ארנולד איננו כליבו או חנות תמרוקים, אלא מיליונר יהודי צעיר ויפהפה, פלייבוי נוצץ בעיר הערפל, והלפני אחרונה שאיתה הוא נצץ היתה דיילת „אל-על“ אתי קנר.

הרומן בין ארנולד ואתי נמשך עד שנגמר, ואחריו התחיל המיליונר לצאת עם חברה שלה למיקצוע, דיילת „אל-על“

עצת רשעים

לא תקום

רחל'ה שוורץ, חתיכה שחרחרת וסקסית, שהיתה אחת המועמדות בתחרות מלכת-המים 1964.

אתי קנר, שהיתה כבר בעלת נסיון, ניסתה בכל מאודה להזהיר את רחל'ה מפני הגורל המר הצפוי לה, משהו ב"נוסח": „את מבזבזת את הזמן שלך לחינם, לא כדאי לך, הוא רק ישב איתך ויזרוק אותך“, ושאר דברים מעודדים מסוג זה.

אלא שרחל'ה שוורץ היתה כליכך מסנוורת מהמיליונר המקסים שהיא לא שעתה לעצות הטובות.

ובגלל זה אתם יודעים מה קרה לה? לא, לא מה שאתם חושבים. מה שקרה לה, זה שביום חמישי האחרון היא התיחנה עם ארנולד ברבות בלונדון.

לך תסמוך על בני-אדם.

עיסקת-החבילה

התפרקה

זוכרים שסיפרתי לכם בשעתו על דיני לת „אל-על“ אסתר דניאל, תושבת יהוד, שהתחתנה עם מלך הסרטנים ה-

לאה בן-נפתלי

אמריקאי, אחרי שהכירה אותו בעיר-הנופש המכסיקאית אקאפולקו? אז הסיפור הזה כל-כך מצא-חן בעיני חברותיה של אסתר, שהן החליטו לני-סות גם כן. את אקאפולקו.

וכך ביום שלישי האחרון יצאו לשם עוד שתי דיילות „אל-על“ — לאה בן-נפתלי — גם היא מיהוד — ויעל כהן.

לאה היתה בזמנו, לפני כשנה וחצי, החברה של יהורם גאון, למשך איזה שמונה חודשים. אחרי זה היא יצאה עם קפטן אמריקאי, ואחרי זה, כשהיה רם גאון מוכר את „מוסטאנג“ הירוק שלו ליצחק יאנוש, היא הצטרפה ל-„מוסטאנג“, ונהייתה חברה של יאנוש. כך זכה יאנוש לתואר „ממלא המקום“, אולם, כמו עיסקת-החבילה של ספיר, גם עיסקת-החבילה זו התפרקה, והשבוע יצאה לאה, עם יעל, לשדות-מירעה ירוק קים יותר, כשיאנוש בכבודו ובעצמו מביא אותה ואת חברתה לשדה-התעור-פה. ב„מוסטאנג“ הירוק, כמובן.

עצור, אני רוצה לרדת

את העולם, אני רוצה לרדת. האם זה מה שאמרה לו אשתו עכשיו?

הדון הלא-שקט מחתחן

אם זה מעניין אתכם, אז ביום שישי היר אחרון חזר לארץ יואל דן חזקוני. לאותן עשרים או שלושים רחוקות בכל רחבי ישראל שאינן מכירות איתו, אני מר כנה לגלות שחוליו, עד שעזב את הארץ לפני שנה, היה לא רק זמר טוב — זה כי אמת לא חשוב כליכך — אלא גם אחד הירגרים המבוקשים ביותר בתל-אביב. כליכך מבוקש, שהוא אף הווכר במשפט גירושין ידוע בתור הגורם לאירוע החגיגי.

אבל אל דאגה: חוליו עומד להתחלף עם רקדנית יפה מלהקת כרמון בשם באייר.

אצל שחקנים, אומרים, ההזדהות עם התפקיד היא כליכך גדולה, שהם מאבדים לפעמים את הגבול בין דמיון לבין הציאות.

וזה כנראה מה שקורה בימים אלו לישראל גוריון.

ישראל התחלף בשעתו עם בת עשירים שוויצרית בשם אורסיה, שאותה הוא הכיר בעת טיבוב באירופה. בימים כשהוא היה עדיין דוד מהדודאים. הוא הביא אותה לארץ, ופה היא שמרה עליו, וטיפלה בו בעדינות ובקפדנות שוויצרית טיפוסית — בדיוק כמו בצעצועים והבובות והשעונים שבביתה. והכל היה שפיר — עד שפתאום היא קמה לפני זמן מה ונסעה לביקור אצל הוריה בשוויץ.

אלא מאי? יש חשש לגלגיים, שהביקור איננו כליכך ביקור כמו פרידה. מה שמד-כיר לי שישראל היה כוכב ההצגה עצור

ישראל גוריון

פעם, כשסבינו וסבתונו היו צעירים ונחמדים, הם היו מתחתנים ביניהם בצורה מקצועית — בעזרת שוכן, הרבה-רומנטיקה אולי לא היתה בזה, אבל לפחות גם גירושים לא.

היום כולנו בזים לשוכן, ומי הילך אליו כבר? רק מי שלא מצליח למצוא את

שידוך

גרושתו העתידה בכוחות עצמו. הרומן טיקה פורחת — ואיתה פורחים גם הירושים.

יבכל זאת, למרות כל הליגגוג על נישואי שידוכים, מסתבר שהם עדיין קיימים — ולא רק בין יורשות זקנות ופירחחים צעירים, אלא אפילו במקומות שלא היתם מאמינים.

כמו למשל אצל יהודית סודה. את יהודית סודה לא מכיר היום בארץ

יהודית סודה

לכוונבת

לה. כיוון שכך, התלבשו כמה ידידות שלה על העסק, והתחילו להכיר לה גביר, גברים, גברים. זו היתה אולי תחרות לא הוגנת לשדכנות המקצועית — אבל תוצאות זה הביאו: אחד הגברים הנחלים היה רני הסירה, בנו של אחד מבעלי קבוצת בנקדיסקונט, ואיש-עסקים מצליח בזכות עצמו, ואם לא יקרה שום פניצור — ספו ספו ספו — אז תראינה עינינו התנהגות בקרוב.